

at sætte ind, hvad vi bad om. F.eks. er jo OSCE-missionen i Kosovo blevet lukket, sendt hjem. OSCE har presset på igennem år for at få lov til at genåbne en OSCE-mission i Kosovo. Det har vi ikke kunnet komme af sted med. Vi har ikke fået lov. Det var i øvrigt, kan jeg sige, den diplomatiske mission dernede, som opdagede de seneste massakrer på kvinder og børn.

Mest rystende er det i øvrigt, som vi ser af generalsekretærens rapport, at serberne optrappede den militære aktivitet netop i ugen efter vedtagelsen af resolution 1199 i Sikkerhedsrådet.

Der skal ikke være tvivl om – det er også et svar til hr. Søvnald – at Rusland skal inddrages mest muligt. Det sker bl.a. ved et kontaktopmøde, som holdes på torsdag, altså i morgen, i Bruxelles, hvor der bliver en fornyet drøftelse, hvor Rusland deltager fuldt ud. Det er selvfølgelig vigtigt at sikre dialogen med Rusland i alle faser af denne sag.

Til sidst til hr. Jørgen Estrup: Det er rigtigt, at situationen om det rigtige grundlag jo er under udvikling, og først når den endelige beslutning om militær indgriben skal træffes, vil det være muligt at foretage en vurdering af, om der foreligger det fornødne retlige grundlag. Men jeg vil gerne gøre opmærksom på, hvad der er regeringens standpunkt:

Vi har foretaget en helhedsvurdering af situationen, således som det fremgår af beslutningsgrundlaget. Det er således, at regeringens forslag er bygget sådan op, som det tydeligt fremgår af selve teksten til beslutningsforslaget, at Folketinget træffer en beslutning – det er nødvendigt – og at regering derefter rådfører sig med Det Udenrigspolitiske Nævn. Det er regeringens forslag, og det er helt i overensstemmelse med den almindelige procedure, som vi plejer at følge i Folketinget i sager af den art.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det vedrører udlægningen af, hvad det faktisk er, hr. Karsten Fledelius skriver i Information i dag.

Jeg synes næsten, man skal være af serbisk afstamning for at kunne udlægge artiklen, som om den var en støtte til regeringens beslutningsforslag.

Overskriften lyder: »Bomber kan give bagslag. Bomber mod serberne kan meget vel gå hen og få helt uønskede konsekvenser – og give Serbiens nationalister yderligere vind i sejlene.«

I artiklen peges der på, at Seselj formentlig er den, der har den største politiske interesse i, at det her sker. Han er den, der vinder, fordi han er den, der er i stand til at fange de nationalistiske tendenser i Serbien.

Fledelius gør ligeledes opmærksom på, at den, der ville vinde i Kosovo, er UCK, medens det vil svække Rugova. Er vi interesseret i det? Og hvordan kan det tages til indtægt for en støtte til regeringens standpunkt? Det synes jeg nærmer sig det umulige.

Må jeg ikke godt spørge udenrigsministeren: Hvorfor vil man ikke rådføre sig med Folketinget i stedet for med Det Udenrigspolitiske Nævn? Det kan ske præcis lige så hurtigt. Vi kan lave både en første og anden behandling samme dag. Hvorfor kan vi ikke få en åben diskussion, hvor de forbehold, som hr. Estrup udtrykte, kan blive diskuteret i fuld åbenhed, og derefter kan Folketinget træffe den afgørelse? Det kan gå lige så hurtigt som i Det Udenrigspolitiske Nævn. Hvorfor dette hemmelighedskræmmeri?

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg anser det ikke for særlig frugtbart at føre en lang diskussion om hr. Fledelius' standpunkt. Enhver, synes jeg, skal læse artiklen.

Men det, som jeg savnede i hr. Søvnalds tale, var det synspunkt, som i hvert fald findes i hr. Fledelius' artikel, at det er godt nok at true; det kan endda være nyttigt. Det er jo den mulighed, som hr. Søvnald ikke mener vi skal have.

Hvad angår spørgsmålet om den videre procedure, er det regeringens standpunkt, at det bedst foretages i en sådan rådslagning i Det Udenrigspolitiske Nævn på basis af den beslutning, der træffes her i Folketinget. Sådan plejer vi at gøre det, og sådan finder jeg det mest praktisk.

Det er jo ikke hemmelighedskræmmeri. Er der noget, der ikke holdes hemmeligt i denne sag, så er det, hvad der er regeringens standpunkt.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg er glad for, at udenrigsministeren er så åben og fuldstændig ligefrem omkring det, der er politikken i forhold til Kosova fra det internationale samfunds side, nemlig at de skal ikke have ret til selvbestemmelse.

Jeg siger ikke, at jeg går ind for, at de skal løsrive sig. Jeg siger, at de skal have ret til selv-